दयो यज्ञा गोस्थानीयाः। अश्वमेध ऋषभस्थानीयः तस्य च लौकिकस्य 'ऋषभस्य', 'विष्टपं' ककुत्, अपेक्षिता, अतो विष्टपत्वेन 'रशनायां त्रयोदशमरत्निं', सम्पादयेत्। तथा सति 'ऋषभस्य', इवाश्वमेधस्य 'विष्टपं', संस्कृतं भवति॥

(६) अथ रशनादानमन्त्रस्य द्वितीयस्मिन् पाद आयुःशब्दतात्पर्यमाह। "पूर्व्व आयुषि विदथेषु कव्येत्याह। आयुरेवास्मिं दधाति" इति। 'विदथेषु' यज्ञेषु, 'आयुषि', निमित्तभूते सति 'कव्या' कवयो विद्वांसः, 'पूर्व्वे' महर्षयः, इमां रशनां गृहीतवन्त इति मन्त्रपादस्याक्षरार्थः। तत्रायुषीति प्रयोगादायुर्यजमाने सम्पादयति॥

(७) तृतीयपादे बभूवुरिति शब्दस्य तात्पर्य्यं दर्शयति। "तया देवाः सुतमावभूवुरित्याह। भूतिमेवोपावर्त्तते" इति। 'देवाः', सर्व्वे 'तया' रशनया, अश्वबन्धनादि द्वारेण 'सुतं' अभिषवोपेतं अश्वमेधात्मकं सोमयागं, 'आबभूवुः' सर्वतः प्राप्ता इत्यक्षरार्थः। तत्र भवतिधातोर्भूतेरभिधायकत्वात् तत्पाठेनैश्वर्य्यमेव प्राप्नोति॥

(८) चतुर्थपादे ऋतशब्दस्य तात्पर्य्यं दर्शयति। "ऋतस्य सामन् सरमारपन्तीत्याह। सत्यं वा ऋतं। सत्येनैवैनमृतेनारभते" इति। 'ऋतस्य' सत्यभूतस्य यज्ञस्याश्वमेधस्य, 'सामन्' समीचीनेऽनुष्ठाने, 'सरं' प्रवृत्तिं, पारं 'आरपन्ती' कथयन्ती सम्पादयन्ती, रशनेत्यक्षरार्थः। तत्र ऋशब्द ऋगतावितिधातुजन्यः प्राप्त्यर्थो न भवति किं त्वत्र रूढः सत्यवाची, तस्मात्